

[Maisted]

fordeles mellem lønmodtagergrupperne. Det er en illusion at tro, at der er tale om overenskomster mellem arbejdsgivere og lønmodtagere. Arbejdsgiverne er en minoritetsgruppe, som dette folketing behandler, præcist som det passer det. Nej, det, det drejer sig om, er, hvordan de højtlønnede og de lavestlønnede kan fordele den smule værditilvækst, som der bliver i de kommende år, og derfor er dette forslag et glimrende forslag.

Det er selvfølgelig også ganske ude af proportion at sige, at en besparelse i løbet af et par år på 11 mia kr. skulle være urealistisk. Når man tænker på, at det offentlige forvalter to tredjedele af landets produktion, altså et beløb af størrelsesordenen 300 mia kr. om året, er det urimeligt at begynde at tale om, at en besparelse på 6 plus 5, eller hvor meget det var, skatteministeren kom frem til, i alt 11 mia kr. over et par år skulle være urealistisk at gennemføre. Selvfølgelig er det ikke det. Det er viljen til at give lønmodtagerne en skattelettelse, der mangler.

Man må også huske på, at regeringen har vedtaget en udskrivningslov, der betyder, at hvis lønmodtagerne forhandler sig frem til et resultat, der giver lønstigninger på over 2 pct., kommer skatteministeren og siger haps. Vi har altså skærpet skattelovgivning på forhånd, så vi stryger de gevinster ud over 2 pcts. rammen, lønmodtagerne vil få ved de kommende overenskomster.

Derfor er det klart en fordel for lønmodtagerne og især for de laverlønnede, hvis de holder sig under 2 pct., i hvert fald ikke går over de 2 pct., og så samtidig ved at få hævet den skattefri bundgrænse får skattelettelser og lønforhøjelser ad den vej. Det er det rigtige, og danske lønmodtagere er vildledt og vildført, når de går rundt og tror, at der er tale om en arbejdsmarkedskamp for øjeblikket. Arbejdsgiverne betyder intet mere i dette samfund. Folketingsflertallet behandler dem, som det passer det på et hvilket som helst tidspunkt. Det, det drejer sig om, er, at de velbjærgede lønmodtagergrupper ikke agter at afgive nogen af deres lønfordele og andre af deres fordele til de laverlønnede. Det er det, kampen står om, og det er et fuldstændig forfejlet grundlag, man taler overenskomster på i disse tider, for det er en kamp mellem lønmodtagergrupperne.

Fremskridtspartiets forslag på dette område er fornuftigt, men det er beklageligt, at

man ikke er kommet med et gennemarbejdet forslag om besparelser i den offentlige sektor, som man havde lejlighed til det i forbindelse med finanslovsforslaget. Det er jo ikke noget, der er kommet bag på partiet, at det ønsker at give lønfremgang gennem skattelettelser. Uanset dette agter de frie demokrater selvfølgelig at støtte det foreliggende forslag, fordi det er det eneste, der hjælper de danske lønmodtagere.

Dohrmann (FP):

Ordføreren for forslagsstillerne, hr. Ove Jensen, er desværre blevet syg; derfor er det blevet min opgave at takke dem, der har støttet forslaget, og det er jo en forholdsvis nem opgave, for det var reelt kun hr. Maisted. Dermed er vi faktisk derhenne, hvor vi har været mange gange tidligere: vi står i den situation, at to parter sidder og fører noget, de kalder overenskomstforhandlinger. Den rette betegnelse burde nok i stedet for være narrespil, for hvad er det egentlig, man sidder og snakker om? Jo, lønmodtagerorganisationerne forsøger naturligvis at skaffe en rimelig disponibel indtægt til deres medlemmer, lønmodtagerne, og Dansk Arbejdsgiverforening sidder og forsvarer det synspunkt, at den skal holde omkostningsniveauet i ro, og at der ikke er råd til at give lønforhøjelser.

Her er det, fremskridtspartiets forslag kommer ind som et columbusæg. Hvordan sørger vi for, at lønmodtagerne får en rimelig indtægt, samtidig med at danske virksomheder fortsat kan konkurrere på verdensmarkedet? Det gør vi simpelt hen ved, at lønmodtagerne får lov til at beholde nogle af de penge, de ellers afleverer til en grådig skatteminister, bakket op i mange tilfælde af et endnu grådigere folketingsflertal. Vi hørte nogle sige heroppe, bl.a. den konservative ordfører, at det var der ikke råd til, og ministeren var vist også inde på det.

Er der ikke blot én, der vil fortælle mig, hvem der kan leve for en indkomst på under 27.000 kr. om året? Det er det, vi snakker om. Hvem kan eksistere i dagens Danmark for under 27.000 kr., som er det, vi foreslår den skattefri bundgrænse sat op til? Jeg vil vove den påstand, at det er der ingen der kan, ikke hvis de skal spise sig mætte hver dag.